

مقایسه هوش هیجانی و تاب‌آوری روانشناختی ورزشکاران گروهی - انفرادی و غیرورزشکاران

Comparison of emotional intelligence and psychological self-resiliency in group and solitary athletes and non-athletes

M. Narimani

University of Mohaghegh Ardebili

A. Soleymani

The member of Young Sciences club

دکتر محمد نوریانی^۱

دانشگاه محقق اردبیلی

اسماعیل سلیمانی

عضو باشگاه پژوهشگران جوان

Abstract: The main objective of this study was to compare of Emotional Intelligence and psychological self-resiliency in group and solitary athletes and non-athletes. Statistic population of present research, participative athlete scholars in athlete tournament (group - solitary) and non-athletes between 20-28 years of University of Mohaghegh Ardebili was that minimum of over 3 years had athlete acquaintance. Statistical sample of present research inclusive to was group athletes person 50, solitary athletes person 50 and non-athletes person 50 that selected by simple random sampling. Following tools were used for data collection: Shute Emotional intelligence questionnaire and Connor-Davidson Resilience Scale (CD-RISC). Meanwhile study method was of casual-comparative kind, research data analyzed with multivariate variance analysis and LSD test. Study results showed that there was significant statistic difference between group and solitary athletes and non-athletes of than Emotional Intelligence and psychological self-resiliency. That is to say Emotional Intelligence are over surface group athletes that solitary athletes. Time in parallel on group and solitary athletes are lowness of Emotional Intelligence. Also group and solitary athletes than non-athletes enjoyed over surface psychological self-resiliency.

Key Words: Emotional intelligence, psychological resiliency, group and solitary athletes

چکیده: هدف اصلی پژوهش حاضر مقایسه هوش هیجانی و تاب‌آوری روانشناختی ورزشکاران و غیرورزشکاران بوده است. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل دانشجویان ورزشکار شرکت کننده در مسابقات ورزشی (گروهی و انفرادی) و غیرورزشکاران دانشگاه محقق اردبیلی بودند که حداقل بیش از ۳ سال سابقه ورزشی داشتند. نمونه آماری پژوهش حاضر شامل ۵۰ نفر ورزشکار گروهی، ۵۰ نفر ورزشکار انفرادی و ۵۰ نفر غیرورزشکار بود که با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده از جامعه آماری انتخاب شدند. همچنین برای جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه دموگرافیک، پرسشنامه هوش هیجانی شوت و مقیاس تاب‌آوری کونور و دیویدسون استفاده شده است. ضمن آنکه روش مطالعه از نوع علی-مقایسه‌ای بوده، داده‌های پژوهشی با تحلیل واریانس چند متغیری و آزمون LSD مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. نتایج نشان داد که بین ورزشکاران گروهی، انفرادی و غیرورزشکاران از نظر هوش هیجانی و تاب‌آوری روانشناختی تفاوت آماری معناداری وجود دارد. به این معنی که ورزشکاران گروهی از هوش هیجانی بیشتری نسبت به ورزشکاران انفرادی برخوردارند. از طرف دیگر غیرورزشکاران در مقایسه با ورزشکاران گروهی و انفرادی از هوش هیجانی کمتری برخوردارند. از نظر تاب‌آوری روانشناختی نیز ورزشکاران گروهی و انفرادی نسبت به غیرورزشکاران از سطح بالایی برخوردارند.

واژه‌های کلیدی: هوش هیجانی، تاب‌آوری روانشناختی، ورزشکاران گروهی - انفرادی

Narimani@uma.ac.ir

۱. اردبیل، دانشگاه محقق اردبیلی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، گروه روانشناسی.